

Bygningshøide, har allerede Hjemmel i Pl. 23de Septbr. 1795 § 8.

ad Udkastets § 32.

Denne Paragraf indeholder Forrifter deels om Beregningen af Bygningshøiden og deels angaaende, hvorledes Gadebredden skal udfindes.

Hvad det første Punkt angaaer, er Regelen, i Overensstemmelse med det af Commissionens Pluralitet fremsatte og af Communalbestyrelsen tiltraadte Forslag, udtrykt saaledes, at Bygningshøiden regnes fra Fortouget til Overkanten af Gestsfisen, maalt paa Midten af Bygningen. Overkanten af Husets Gestsfise er nemlig Grændselinien imellem den egentlige Bygning og dennes Tag; det er altsaa til denne Linie, at Bygningshøiden naturligen maa regnes. Bygningens Høide — Taget fraregnet — voxer eller aftager nemlig, eftersom denne Linie hæves eller sænkes. Derimod foregaaer der ingen Forandring med denne Høide, saalænge denne Linie forbliver uforandret, hvilke Forandringer man saa foretager indvendig i Bygningen; om man lægger et eller andet Bjækkelag i en eller anden Afstand fra et andet Bjækkelag eller fra Grundens Niveau, gjør i denne Henseende Intet til Sagen, og et saadant i Bygningens Indre taget Maal kan derfor ikke angive noget Fast om Bygningens Høide.

At en Minoritet i Commissionen var det foreslaaet, overensstemmende med Forordningen 4de Juli 1795 § 2, at udtrykke Regelen saaledes, at Bygningshøiden regnes fra Fortouget til Overkanten af Gestsfisen eller af Tagbjælken, maalt paa Midten af Bygningen, dog at Underkanten af Bjælken og kan lægges med Overkanten af Gestsfisen, men ikke højere. Dette Forslag støttedes fornemmelig derpaa, at saavel Stabiliteten som Bygningsconstructionen formeentlig taber sin normale Charakter, naar Tagbjækkelaget ikke kommer til at hvile i, eller i det mindste paa, selve Muurværket, hvori ethvert Bjækkelag ifølge Udkastets § 15 skal være forbundet med Ankere, men ved Hjælpetømmer maa sættes i middelbar Forbindelse med Muren, ligesom det ogsaa er bemærket, at den i Udkastet indeholdte Bestemmelse vil føre

til, at Afstanden mellem Gulvet og Binduerne bliver meget ringe, og Afstanden mellem disse og Loftet meget stor, eftersom Binduerne under ingen Omstændigheder kunne anbringes højere end til Underkanten af Gestsfisen. Men fra den anden Side blev det her til erindret, at man ved at regne Bygningshøiden til Tagbjælken, naar denne var højere belliggende end Gestsfisen, vilde hindre, at en Deel af Tagrummet lægges til den øverste Etage, og saaledes tildeels modarbejde, at denne fik en rundeligere Høide, og derimod — hvad der ikke var ønskeligt — befordre Anvendelsen af Tagrum til Beboelse.

Med Hensyn til Beregningen af Gadebredden har man troet, at Regelen i det Hele kan udtrykkes saaledes, at Gadebredden ud for en Bygning maales efter den Linie, som, dragen fra Midten af Bygningen, danner samme Vinkel med Gadens to Sider paa dette Sted. Bestemmelsen af Gadens Brede eller Tvermaal medfører naturligviis ingen Vanskelighed, naar Gadens 2 Sider løbe parallele; dette Maal er nemlig da Længden af den Linie, som paa et givet Sted staaer lodret paa de to Sider. Hvor derimod disse Sider, hvad der ofte er Tilfældet, have en Hældning mod hverandre, angiver en Linie, der staaer lodret paa den ene af dem, ikke den Retning, som man i daglig Tale kalder lige over Gaden. Dette gjør derimod den Tverlinie, der danner samme Vinkel med Gadens to Sider; thi den staaer lodret paa den omhandlede Strækning. Midtlinie og dens Endepunkter ligge lige langt fra det Punkt, hvort de fraatløbende Sider vilde mødes. Det er derfor, at Udkastet bestemmer, at Gadens Brede i saadanne Tilfælde skal maales efter denne Linie.

De øvrige i denne Paragraf tilføjede nærmere Bestemmelser ere stemmende med Forrifterne i Pl. af 23de September 1795 §§ 1 og 7.

Det vilde iøvrigt vistnok have væsentlige Fordele, om man kunde undgaae at gøre Gadens Brede ud for den enkelte Bygning, om hvis Opførelse der er Spørgsmaal, til Maalestof for Bygningshøiden, og istedet derfor ledsage Loven med en officiel Angivelse af saamlige Gadens Brede, som kunde lægges til Grund-